

jo saa, og jeg antager da, at Spørgsmaalet vil rejse sig, og at man saa kan give Anerkendelse til Frimenighederne og deres Præster aldeles paa samme Maade, som man nu har meddelt Anerkendelse til Trossamfund udenfor Folkekirken. Vi har jo allerede en enkelt luthersk Frimenighed, der er anerkendt Trossamfund, nemlig den svenske Gustavsforsamling; men denne Anerkendelse vil rimeligvis blive hyppigere ogsaa for de danske lutherske Frimenigheder, naar den nye Grundlov er traadt i Kraft. Derved vil deres Præster faa Ret til at foretage kirkelige Handlinger med borgerlig Virkning, f. Eks. ogsaa Vielser, og det vil da være ganske naturligt, at de ogsaa faar den samme Ret til at udstede den Attest, som nu Præsterne indenfor Sognekirken ligesom ogsaa Valgmenighedspræsterne har.

Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen) omtalte en gammel Bygning ovre i Nyborg, det saakaldte Nyborg Slot, og ønskede, at der maatte blive gjort noget for at restaurere dette Slot og holde det vedlige, da det havde sin store historiske Betydning, hvilket kunde ske for et ringe Beløb, jeg husker ikke, hvor meget det var, det ærede Medlem havde regnet ud. Jeg maa sige, at saa maa der først indkomme et Andragende til Ministeriet, og Sagen vil da blive undersøgt fra Nationalmuseets og fra anden sagkyndig Side. Jeg er dog ikke helt vis paa, om den hører hjemme under Kultusministeriet. Det er jo muligt, at Bygningen f. Eks. hører ind under Krigsministeriet, men det vil jo saa kunne blive undersøgt, og Sagen vil da blive henvist til det Ministerium, som den hører ind under.

Det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) og det ærede Medlem fra Aakirkeby (Koføed) gjorde forskellige Bemærkninger angaaende det højere Almenskolevæsen, om Eksamensforholdene og andre Ting derhenhørende. Jeg maa sige, at alle disse Spørgsmaal efter min Mening hører ind under Diskussionen om en almindelig Ændring af Almenskoleloven. For mit eget Vedkommende kan jeg sige, at jeg arbejder paa at komme til Bunds i denne Sag og i alle de Indvendinger, der er blevet gjort overfor Skoleordningen af 1903. Jeg har forhandlet med sagkyndige Mænd, og jeg har lavet mig et personligt Udvalg for at se, hvilken Vej man kan gaa. Jeg haaber, det fører til det Resultat, enten, som omtalt, at nedsætte en Kommission til at tage hele denne Sag under Overvejelse eller maaske, hvis jeg synes, at jeg kan komme den

Vej ud, ligefrem at forelægge et Lovforslag om Ændringer i denne Lov til Behandling her paa Rigsdagen. Sagen er, som sagt, under Arbejde.

Der er af det ærede Medlem fra Kolding talt om de private Seminariers vanskelige Forhold i Øjeblikket, og der er til Ministeriet indkommet et Andragende fra disse private Seminarier om at tage denne Sag op. Jeg tænker, at en af de første Dage, enten i Slutningen af denne Maaned eller i Begyndelsen af næste, vil den Seminariekommision komme, som der saa længe har været Tale om, og det vil da være ganske naturligt at lade dette Andragende gaa over til dens Overvejelse med en Anmodning om, at Kommissionen tager det op til hurtigst mulig Behandling.

Fra det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen) blev der rejst en Del Klager over Rigshospitalet. Jeg skal se at faa disse Klager nærmere undersøgt; men jeg skal om et enkelt Punkt i Klagerne, som ogsaa blev omtalt af det ærede Medlem fra Thisted (Munk-Poulsen), nemlig Spørgsmaalet om Rigshospitalets Direktørs Myndighed og Brugen af denne Myndighed, sige dette, at jeg tror ikke, at man kan give Direktøren den Myndighed, som det ærede Medlem fra Helsingør syntes at antyde, at han kunde ønske ham tillagt. Der var nemlig i hans Udtalelser en Antydning af, at han kunde ønske, at Direktøren, hvor der var Tale om, at en Overlæge ønskede en Patient udskrevet af Hospitalet, skulde kunne skride ind. Dette vil neppe være muligt. Hvor en Overlæge f. Eks. erklærer en Patient for helbredet eller erklærer, at hans Sygdom er af den Art, at han maa indlægges paa en anden Afdeling eller maaske overføres til et andet Hospital, fordi vedkommende Hospital ikke har de Afdelinger, der kræves, kan man ikke give en Direktør for et saadant Hospital Myndighed til at skride ind derimod. For øvrigt skulde jeg antage, at Direktøren har den Myndighed, der er nødvendig, og saa vidt mig bekendt — der har ikke foreligget noget for mig om det modsatte — bruger han sin Myndighed, som den skal bruges, og bruger den baade med Omsigt og Forstaaelse af, hvad hans Stilling kræver af ham. Det ærede Medlem klagede særlig over Plejemoder-Institutionen, og han mente, at man godt kunde afskaffe den. Ja, det kan jo være et Spørgsmaal, om man vil kalde dem Plejemødre eller give dem en anden Benværelse, men det vil dog vistnok altid være nødvendigt ved et saa stort Hospital, hvor der findes saadan en Hær af Syge-